

Lof och tacksäjelse dagh,
öfwer hans kongl. my:tz [!]]
vår allernådigste her...

Dryselius, Erlandus Brodderi,

DRYSELIUS, PÅLAND

I HERRANS Jesu wälsignade
N A M N !

Paal.
Påland.
Påland.

Lof och Tacksä- jelse Dag /

(Dr)
1702
1700-1828

Öfwer

Hans Kongl. May:ts wår allernådigs-
ste Herres och Konungz aldra herligste ehr-
håldne Seger wid Staden Klisko i lilla Påländ
den 9. Julij innewarande Åhr 1702.
Öfwer den Tros- och Samweklöse Slenden.

Konungen af Påländ /

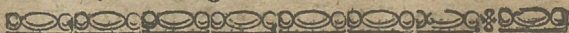
Som effter Hans Kongl. May:ts wår aller-
nådigste Konungz och Herres /

Konung C A R L den Förfstes

Hög-Christelig Förordning Celebreras och
fyras skal den nästkommande 20. Novemb.

Pfalm. 115. v. 1. 3.

Jefe och H Erre / Jefe och / utan tino
Rämpne gif Åhrna för tina Nåde och
Ganning skull. Men wår Guld är i Him-
melen han kan göra hwad han will.

Jönkiöping / Tryckt af Petter Hultman.

Beredessent.

I Rampn Gudz Faders/ Sons och then
H. Andes/ Amen.

Ps 118. 5.
6. 7. 8.

Herhi Angest åkallade iag HER-
ren/ och HERren hörde mig och
tröste mig. HERren är medh
migh/ therföre fructar iagh mig intet/
hwad kunna Menniskior göra mig:
HERren är med mig til at hielpa mig/
och iagh wil Lust see på mina Fiender.
Thet är godt at förtrosta uppå HER-
ren/ och icke förlåta sigh på Menniskior.
Med sådane trösterijke och högt effter-
tänckelige Ord/ wijsar mannen effter
Gudz sinne Dawid/ sin fasta Troo/ sitt
stadiga Hopp och sin wisa Förtröstan
på Gudz Beskydd och säkra Bistånd
emot sina många/ högmodige oc blodtor-
stige Fiender/ ty fast han war en man
effter Gudz Hierta/ hwilken HERren
hade budit wara en Förste öfwer sitt
Folck/ så måste han doch hierteligen kla-
ga öfwer sine många Fiender. Och HER-
re huru många äro mine Fiender/ och så
många sättia sig up emot migh/ många
sāja

1. Sam: 13.
14.

Phz. 1. 2.

fålja om mina Siäl/ han hafwer ingen
 Hielp när Gudi. Men i sin ångest för-
 tröstadde han och förlät sig endast och al-
 lenast uppå H Erren och sin Gud och sa-
 de: Men tu H Erre är Skölden för mig^{Ps. 45. 6. 7.}
 och then migh til åbro sätter / och mitt^{8.}
 Huswud uprättar; iag ropar til H Er-
 ren med mina Röst/ så hörer han mig af
 sitt helga Berg Selah. Jag ligger och
 sofwer och waknar up/ ty H Erren uppe-
 håller migh / iagh fruchtar mig intet för
 mång hundrade Tusende / the som läg-
 ga sig emot mig alt omkring. Up H Er-
 re och hielp mig / ty tu slår alla mina Fi-
 ender på Kinbenet / och sönderslår the o-
 gudachtigas Länder. När H Erren
 finner man hielp / och tin Wälsignelse
 öfwer titt Folk Selah.

När den store Gudzmanen och H Er-
 rans Dienare Moses war med den sto-
 ra wäralöse Israels menighet uppå wä-
 gen utur Egypten. Så fick han höra hu-
 ru den högmådige och Tyranniske Fien-
 den / Konung Pharao kom effter dem^{Exod. 14.}
 medh 600 utwalde Wagnar och elliest^{5. etth.}
 hwad wagnar woro i hela Egypten / och
 Höfwiqmån öfwer sin Häär och jaga-
 de med stoor Grymhet effter Israeliter.

na/ och hinte dem der de sig lågrat hade
 widh Hafwet; hwar öfwer Israels
 Barn sig hierteligen förfräckte och ån-
 grade sig at de woro flydde uthur Egp-
 ten: Moses war och i så stoor hiertans
 ångest at han icke kunde uplåta sin Ruñ
 och bedia til H Erren/ utan suckade alle-
 nast til sin H Erra och Gud/ och Gud
 tog hans Suckande up för en herlig och
 angenåm Bödn säijande: Mose hwij
 ropar tu så/ såg Israels Barnom at de
 draga fram/ men tu råck uth tina Hand
 öfwer Hafwet/ och still thet åth/ at I-
 sraels Barn må gå thet mitt igenom på
 det torra.

Moses tröstade Folcket och sade:
 Fruchter eder intet/ står och seer til hwil-
 ken saligheet H Erren warder görande
 i dag med eder/ ty de Egyptier som i
 seen i dag them skolen i aldrig mera see
 i Ewigheet. H Erren warder stridande
 för eder och i skolen stå stilla der til och
 2. 19. 11. det skedde så: En tå uphof sigh Guds
 Engel/ then som för Israels lågre gick/
 och gaf sig baak om them/ och Molnsto-
 den gaf sig och utu thetas Ansichte/ och
 gick baak om them/ och kom emellan the
 Egyptiers och Israels lågre. Och tå
 Mo-

Moses uträckte sina Hand öfwer Haf-
 wet / delade sig Watnet och war Isra-
 els Barn för en Mar på högra och vän-
 stra Sidone / så at Israels Barn ginge
 torrskodde der igenom / men då Moses
 effter Gudz befallning åter uträckte sine
 Hand / kom åter Hafwet för Morgonen
 i sin Ström igen. Och HERren in-
 hwärde Pharaos med hela sin Häär i
 Hafwena / så at Watnet gick uthöfwen
 wagnar och Resenärer / och alla Pha-
 raos Macht som dem effterfolgde hade i
 Hafwet / Så at icke en af them blef igen /
 altså hämbnade HERren Zebaoth öf-
 wer den stolte Pharaos / och frälste sitt
 Folk som så troligen sig på Guds förlå-
 to. Sammaledes hafwer och HERrens
 Gud hulpet sin smorda Konung Da-
 wid / då han sig förlät uppå Gudz Hielp
 och innerliga Barmhertigheet. Hur
 ofta stälte hans egen Swärfader den
 omilda Konung Saul effter hans
 Lijf / nu medh uppenbara Macht och
 Wäld ; nu medh List och Fallfheet ;
 Men effter han förtroste på HERren
 Zebaoth / och uthi sin Angest åkallade
 HERren / så böönhörde HERren honom
 utur all sin Nöd. Men des grymme Si-
 ende

ende Saul wart öfwerwunnen af de Philisteer/ af förtwiflan föll uppå sitt egit Swärd/ och wardt sin egen Mördare: tog altså en Andalycht med Förfräckelse. Huru hierteligen förtroftade Dawid uppå sin Gudh/ då han war en ung Dräng och Israels Barn wordt storligen förfräckt. För den förfräckeligen stora Goliath/ då sade han: HErren är med mig/ thesfore fruchtar iagh mig intet/ hwad kunnig Menniskior göra mig/ HErren är med mig til at hielpa mig och iag wil Lust see uppå mina Fiender. Och det skedde så: HErren Wälsignade så Dawids Slunga/ at han råfode Goliath i hans Panno/ at han föll ned til Jorden på sitt Ansichte/ och David högg Huswudet af den stolte Philisteen och gjorde hela de Philisteers Häår til hän och spott/ så at de togo flychten med stoor Förfräckelse/ och på samma sätt hafwer HErren låtet Dawid Triumphera öfwer sine andre Fiender.

När wij betrachte wår allernädigste Konung och HErres innerliga Förtröstan på sin Gud/ emot sine mächtige och stolte/ Troo: och samwezlöse Fiender/ så

så kunna des Segerfalle actioner iäm-
 föras medh den store Gudsmanniens
 Moses och Mannens effter Gudz sinne
 Dawidz Heroiske bedrifter. Serdeles
 med des Majestets wälsignade och lycko-
 samme Wapn emot den stolte och Tro-
 löse Fienden/ Konungen i Påländ/ uti
 den af Gudi Herlige förlänte Seger
 den sistwæckna 9 Julij in för Staden
 Chiskou i Påländ/ som Relationen
 wed slutet af Predikan bredare utwisar.
 Nwarföre den store H Erren Gud Ze-
 baoth wari erwinerlig åhva! hwat af
 wij giörligen förmärckia kunna/ at lij-
 ka som Gud frälste H Errens Tienare
 Moses och Gudz folck Israeliterne i-
 från den grymma Egyptiske Tyran-
 nen Pharaos/ som effter Gudz rättferdi-
 ga wredes Straf drucknade med hela
 sin wäldiga Håår i röda Hafwet: Och
 åfwen som Gud med sin mächtige hand
 förderfwade H Errens smorda Dawidz
 mångfaldige Fiender och stadfäste des
 Konungzliga Stol honom oc des Barn
 och effterkomande; lijkaledes hafwer och
 H Erren bewarat sin smorda wår aller-
 nådigste Herre och Konung och milda
 Landzens Fader/ dämpat des Fienders
 stälte

stälta Mod och frälst sitt Soldt uti the
res Hand som hata oss.

För hwilcken obestrisweligen stora
Guds Nådewälgerning hans Kongl.
Maj:tt låter påbinda och befalla en
Allmän Lof- och Tacksägelse Dag/ som
sijras och Celebreras Skal den näst-
kommande 20 Novemb: kring Swea
och Göttha Rikken/ sampt alla des un-
derliggande widt begriipne Land och
Provincier. Hwar til hans Maj:tt
wise och tänckwärdige Teyter lämpat
hafwer/ förra än wij war högmåste Teyt
antagom/ så wille wij innerlig bedia
Gud om Nåd och Wälsignelse medh
Bönen som war Frälfare Jesus Chri-
stus oss lärdt hafwer. Fader war som
äst i Himblom etc.

TEXTEN.

Pfalm: 44. v. 5. 6. 7. 8. 9.

Gud tu äst min Konung/ som Ja-
cob hielp tillsäger.

Igenom tig skola wij nederslä wä-
ra Fiender: I titt Rampn wilke wij
undertrampa them som sigh emoot
oss sättia.

En iagh förläter migh icke uppå
min

min Boga/ och mitt Swärd kan in-
tet hielpa migh.

Uthan tu hielper oss ifrå våra Fi-
endar/ och gidr them til Skam som
hata oss.

Wij wilie dageliga berömma oss
af Gudi/ och tacka tino Namne e-
winnerliga/ Sela.

HAn begärrar mig ty wil iag up-
gienggen
hielpa honom / han känner mitt
Namn/ therföre wil iag bestyrd.

Ps. 91. 14.
15. 16.

da honom / han åkallar mig / ty wil iag
höra hono/iag är när honom i Nödene:
Jag skal taga honom der uth och låta
honom til åro komma/ iag skal mätta ho-
om med långt Liff/ och skal bete honom
mina salighet. Ett sådant liufliget Echo
och geenswar gifwer Gud ifrån sig till
sin Dienare och Smorda Konung Da-
uid/när han ropade till sin Gud och satte
till honom all sin förtrostan och fasta
Hopp/ då han rönt Sant vara/ hwad
han skrifwer i en annor Psalm. Her-
rans ögon de see uppå de Rättfärdige
och hans öron uppå deras ropande. Ty
så de Rättferdige ropa så hörer Herren
och hielper them utur deras Nöd. För-
denskull gifwer den store Ewangeliske

Ps. 34.
16. 18.

Prophe

Propheten Esaias detta hållsamma
 Esa. 26. 4. rådet: förlåter eder på Herren Ewinner-
 liga ty Herren är en Klippa Ewinner-
 liga. wår hiertans Lust står till ritt
 Nampn och Ord / af hiertat begårar iag
 rig om Nattena / med minom Ande i
 mig wakar iagh bitida up till rig. Tri
 hwileka hårliga Ord äro en troget
 Böns Egenstaper bestrefne. Alle Rätte
 Tillbediare förlåta sig af alt hierta på
 Gud ewinnerliga / de utsluta all Crea-
 tur och sättia all sin tröst och förhopp-
 ning på Gud: Orsaken ty han är en
 Klippa Ewinnerliga / han waklar och
 wijker intet undan han swjker och feklar
 intet / ey heller förlåter han dem som
 Troo och förtrosta på honom. Den an-
 dra Egenstap / är wår hiertans Lust till
 Herrans heliga Nampn och Ord / det
 är Bönen skal wara wår högsta Lust och
 Frögd / och of till en hiertans tröst så
 offta wij nämna Gud wår fåre Fader /
 ty han kallas med rätta Fader ofwer alt
 det som nämnes / Fader både i Himme-
 len och på Jorden / och kan en Gud / Men-
 niska fast förtroligare tala med Gud sin
 Dummeste Fader uti Bönen / än något
 Barn med sin Lekamlige Fader / och är
 Bö-

Bönen intet annat än ett Livligt Samtal med Gud / så at när wij bedie så tale wij med Gud och när wij höre Predikanten eller stelfwe läsa Guds Ord så talar Gud med oss. Iredie Bönens Egenkap är wår hiertans önskan och begär / ty säger Propheten af hiertat begärrar iag dig: Om Nattena med minom Andra i mig upwaknar iag bittida till dig / det är det fasta Ankaret Hoppet / som altid och utan återwändo wachtar uppå Guds Nådiga tröst och hielp / hwar om Gud gifwer oss mehra tröstrijkt Löffte i den 91. Psalm; han begärrar mig säger Gud ty will iag uthielpa honom. Den fromme David affatte här Bönen i Tre beshynerlige Affecter i Begärran / i kännande och Guds åkallande / sänandes: Han begärrar mig / känner mitt Namn / han åkallar mig. Alle Tre hafwa och sin frucht och stora Nyttia af Gud. vppå Begärran lofwar Gud uthielpa honom; ty Hoppet låter intet komma på Skam. Vppå Guds Namns kunskap lofwar Gud beskydd; han känner mitt Namn / therefore will iag beskydda honom. Vppå åkallan lofwar han bönhörelse / han åkallar mig; ty will iag höra honom. Sät

ter och här till det nådiga Löfftet / Jag
 är när honom i Nödene: När fullkom-
 nas hwad David annorstädes talar.
 Herren är hardt när them som ett för-
 bråkat hierta hafwa och hielper dem som
 ett bedröfwat mod hafwa. Utterligare
 lofwar Gud / iag skall mätta honom
 med långt Liff / det är icke allenast med
 långdt timmeligt Liff / som det skrifwes
 Gen: 35.
 29. om de helige Patriarcher/han blef Död/
 gamal och mått af lefwande / och warde
 luc. 2. samblat til sitt folck: som Simeon i sin
 Alderdom önsfande: Herre nu låter
 tu tin Tienare fara i frid etc: Och Pau-
 lus: Jag ästundar stillias hådan och
 phil. 1. wara när Christum. Wan Gud lof-
 war och dem som honom fruchta willia /
 mätta med Ewinnerliger Liff / och det är
 det rätta långa Liff / hwar uti det förnö-
 geliga och och rätta måhlet består. I det-
 ta Liffwet är idel torstigheet / mangel/
 hunger / Straff/heta/ törst bedröfwelse/
 förföllielse/ fruchtan och försträckelse och
 på sidstone sielfwa Döden / och finnes
 1. Cor: 13. här ingen ring som den odödelige
 Siälen mätta kan/ förra än hon blifwer
 ledig utur den na Jordiska Hyddan och
 Kommer til roligheet uti Gudi; då Gud
 skall

Skall warra alt i allom / ty lofwar och
 Gud i Slutet på bemålte Psalm: iag ^{Act. 4.}
 skall betee honom mina Saligheet / det
 är han will först uppenbara sine Barn i
 detta Lifwet sine Saligheet; Det är sin
 Son Jesum Christum / i hwilko all
 vår Saligheet består / men i det tilkom-
 mande ewiga Lifwet skall han få see
 Gud / Ansichte emot Ansichte / nemligen
 han skal med sine ögon see den stora här-
 lighet som intet öga sedt hfwer / han skall
 med sine öron höra den största Ljuslighet
 som intet öra hört / han skal i sitt hjer-
 ta finna den högsta frögd och ljuslighet
 som aldrig upstiger i någor Menniskios
 hierta här i Werlden. Och detta war
 det ljusliga Beenfwar / som Mannen
 effter Guds Sinne David bekommet
 uppå sin trogna och trågne Bön till sin
 Gud. En sådan nådig Bönhörelse
 hafwa alla rätta tilbediare i Andanom
 och Sanningene at förwänta / som af
 vår Text bedia Gud troligen för Ro-
 nungen och höga Öfwerbeten / sig sielf-
 we och alle Gudz Tienare och des För-
 samblings rätta Ledamoter.

Predikan delas uti twenne stycken /
 förra delen innehåller en kort Förkla-
 ring

ring öfwer Tertens rätta förstånd. Se
nare delen Lärdomarne och Påminnel-
serne.

Utbläg-
ning.
D. 5.

Gud tu äst min Konung som Ja-
cob hielp tillsäger v. 6. Igenom
Stigh Skolom wij neder slå våra
Fiender/ i titt Namn williom wij un-
dertrampa them som sig emot oss sätta/
ifrån Begynnelsen på denna Psalm är ett
heel Syllogismus och altså: O Gud
våra Fäder hafwa oss förtalt/ och vå-
ra öron hafwa det hört/ hwad tu i de-
ras dagar fordom giordt hafwer/ huru
tu hafwer fördriifwit Hedningarna/
men i deras Stad insatt våra Fäder/ i
det herliga och sköna Canaans Land/
tu hafwer förderfwat det ogudachtige
Hedniska Folcket/ men titt Folk hafwer
tu uthwidgat/ de hafwa intet intaget
Landet igenom sitt Sward/ och deras
Arm halp them intet uthan tin högra
Hand/ tin Arm/ och titt Ansichtes Lius
hafwer hulpet them. Tu gode Gud är
ännu den samma Ewige och Allmechti-
ge Gud/ och vår Himmelske Konung
som oss i lijka måtto hielp tillsäger. Alt-
så willjom wij i titt N: Namn och
med tin Hielp/ och Guddomeliga bis-
stånd

stånd undertrampa och öfwerwinna wä-
 ra Fiender som sättia sig upp emot oss/
 och detta är nu den sanskyllige tronens
 Slut / som grundar sigh uppå Gudz
 Löffte och nådige Tillsäjelse / och är det-
 ta ett mähta trösteliget Slut / Gudz
 Folk och den sanna Kyrckian är nu af
 Gudh sielf församlat och kallat / och
 hafwer ifrån Werldenes Begynnelse /
 en Allmächtig Skyddzherre och ewig
 Konung och han hafwer sina Tienare
 sin Hielp och Löffte tillsagt / det är sin
 Församlingz rätta Ledamöthers / som
 hafwa Jacobs och andra helige Patri-
 archers Troo och Förtröstan uppå sin
 Gud och Allmächtige Konung / derför-
 re förlåte wij oss uppå hans Nådelöf-
 fe / at såsom han oss sin Hielp tillsagt /
 så warder han sitt Löffte wäl hållande /
 och Himmel och Jord skola förr förgås /
 för än den minsta Punct af Gudz Ord
 skall om intet warda

V: 6. säger Mannen effter Gudz egie
 sinne / igenom tig skolom wij neder slå
 wära Fiender / igenom tig: Det är
 medelst tin mechtige Hielp och Bistånd
 skola wij neder slå: Effter Grundsprå-
 ket skolom wij nederläggia them / så-
 som

som med Enhörninge Horn/ Gredh: 34.
 21. Hijt höra Dawidz Ord Ps. 2. 9.
 Tu skalt sönderflå them/ med Jernspj-
 ro skal tu förkrofa them/ åter säger Da-
 wid i titt Kampn; det är/ i en fast och
 stadig Förtröstan på tin Allmacht och
 med innerlig Böön om nådigt bijsänd.
 Uti sådan Förtröstan gick Dawid emot
 den förskräckelige och fasetlige Goliath/
 då han sade: Tu kommer til mig med
 Sverd Spiut och Skiöld/ men iagh
 kommer til tigh i HErrans Zebaoths
 Kampn/ och HErren skal i thenna dag
 gifwa tig uti mina Hand at iagh skal
 slå tig/ och taga titt Huswud af tig etc.
 Och all thenna Menigheten skal för-
 nimma at HErren icke hielper genom
 Sverd eller Spiut: Ty Strijden är
 HErrans/ och han skal gifwa eder i
 våra Händer. Här öfwer förtröstar
 Dawid sig i Psal. 118. 9. 10. etc. Thet
 är godt förtrösta uppå HErren och ic-
 ke förlåta sig på Förstar/ alla Hednin-
 gar belägga mig/ men i HErrans
 Kampn wil jagh förgiöra them. The
 omlägga mig såsom bij/ de slåckia så-
 som Eld i Törne/ men i HErrans
 Kampn wil iag förgiöra them/ de stö-
 tg mig

ta mig at iag skall falla / Men H Erren
 hielper mig. Utterligare i vår Text står: Ps 60. 14.
Psal. 108.
14.
 I titt Rampn willie wij undertrampa
 them conf. Med Gudi willie wij mecht-
 tig ting göra / han skall undertråda wå-
 ra Fiender. Item / I Gudi willie wij
 wijsa manliga Wærd / han skal under-
 tråda wåra Fiender. Det Ordet under-
 trampa / wiisar of til Frålsermannen
 Jesum Christum / hwilken hafwer sön-
 dertrampat denna Werldenes Förstes
 Diefwulens Hufwud / hans Rijke för-
 stört och deß Macht förtaget / hwar till
 den store Gudz Försten Josua wardt en
 Typ och Afmålning / Hwilken när
 han slaget och öfwerwunet de Hednisse
 Konungar / sade Josua till de öfwerste
 för Folcket: Kommer hijt och tråder den-
 ne Konunger på Halsen med Fötternes
 och the kommo fram och trådde på Hal-
 sen medh Fötterna. Hwilket betygar
 Gudz Kyrckios Seger öfwer sina Fien- Jof. 10. 14
 der / hwar om Apost: Paulus säger :
 Men Fridzens Gudh förtråde Satan Rom: 6.
20.
 under edra Fötter snarlige. Wår H Er-
 res Jesu Christi Nåd wari med eder.
 Denne Segren asmålar Johānes i up-
 penbarelse Boken / der han lijtnar Chri-

til Byrdla wid en Owluna som war belädd medh
Solen och Månen under hennes Fötter / det är den
rätta Christi församling som är belädd med Rätt-
färdighetenes Sool Christo och Månen under hen-
nes Fötter: det är hon förachtar alt detta stummeliga
och jordiska förgängeliga håller hon för Tråd och in-
tet värde / allenast hon kan behålla sin Frelsermar
Jesus Christum / så at hon säger med Paulo: Alle
ihetta öfwerwinne wij igenom honom som of ålsta
hafwer: Ty lag är wi på etc.

Rom: 8.
27. 38.

v. 7. säger David: Ty lag förläter migh intet
på min Boga och mitt Swärd kan intet hielpa mig/
utan tu hielper of ifrån våra Fiender / och gör them
til Slam som hata of / dese äro härliche och Hiert-
rörande Trösteord / hwär med Gud; Barn förtrosta
sig i förföljelses Tijder / och söler sig Segren på Tre
lasta Grunder. 1. Förlastar den fromme David all sin
Förtrostan på ushwärtes Macht och Wapn och sä-
ger: Ty lag förläter mig icke på min Boga / det är
på sin Krigsmacht och deras Wapn och Wårjor / li-

Psal. 33.
17. 18.

ka som han annorstådes talar: Enom Konung hiel-
per intet hans stora macht. Enom Kämppe warber
icke hulpet / genom hans stora Krafft: Hästar hielpa
och intet / och deras stora Stardheet frällsar intet /
Ordsaken är först at Troon och Hiertans Tillförsicht
grundar sig allenast på Gud; och hans såkra Löff-
ten / och derföre hafwer och Gudh glöwit of sådana
härliche löfften som wij hörde af Ingången til Pres-
bysningen.

Ps. 73. 4.
5. 6. 7.

2. Efter ifrån Gud kommer all Hielp och kom-
ma måste / så stole wij och endast allenast hålla of
til vår Gud och säja med David: Tu leder mig
med ditt Råd / och uptager mig på Endalochtone
med Åbro. När lag hafwer tigt / så frågar lag effter
Himmel och Jord intet / om migh än Kropp och
Siäl försmåchtade / så åstu doch Gudh alltid min
Tröst och min Dehl.

3. At det Gud; förste Wånshro / när wij med
wåra

wåra Hjertan wilstom ifrån wår gode Gud/ och hållom Menniskions och Creaturesns starkhet större och starkare än Gudh/ som är alla tings Skapare och uppehållare: Ly säger Dawid. Sij the som ifrån tigh wjiba the Skola förgås/ tu förödr alla them som tigh öfwergiftwa/ men thet är min Glädte ot iag håller mig in till Gud/ och håller mitt Hopp in till Herren/ Herren. Alt iag må förkunna huru tu det gör.

Wth denna troon består hela de Christnas Se-
ger och öfwerwinning/ ja genom denne Troo och tillförsicht/ segrar Gud i sina trogna och öfwerwinner:
Ly säger Johannes: Alt thet som är födt af Gudi^{1.} Job: 5. 6
thet öfwerwinnet Weelbene/ och thetta är Segren som öfwerwinnet Weelbena wår Troo.

4. Erklänner Troon hwad säfångas och förderf det är förlåta sig på Menniskios hielp/ detsföre säger Dawid: Mitt Sward kan intet hiepa mig/ det är mitt Krigzfolk och Munition är alt förringa och förswag till min hielp och förswar/ woro iag förden-
skull den första Däre/ om iag öfwergåstwo min öfwerwinnerlige och alzmachtige Gudh och förlåte mig på någon annan ting i Weelbennu. Alt det uthwärtes Sward och Macht öf intet hiepa kan/ det wäller at den Allwäldige Gudh hafwer all ting i sine mächtige Hand / och kan på ögnableket förandra alla Menniskiors Handlingar/ och all Jordisf Macht hindra och förfföra. Allså kan all jordisf Macht och Wälde utan Gud ingen ting wårka eller utbrätta.

Här kan någon fråga: Om man ingen Mennisklig Hielp/ Macht och Beskydd bruka må/ hwar till swaras/ jo wisseliga: Men det är en stor åchskelnat emellan at bruka en ting och förlåta sig på någon ting. Israeliterne hafwa i gamla Testamentes brukat eskamlige Beskydd igenom deras Sward/ ja Gud sielf hafwer dem sådant befallat/ men Herren Gud hafwer sagt till Mosen/ Josuam/ Dawid/ Josaphat/ Hiskiam etc. Jagh wil gifwa tina Blen-

ber i dine Händer. och det Stedde så etc. Item lagh
 wil strida för tig/ lag wil på them/ och lagh wil
 föfkråda tina Fiender. Men så snart Israelliterne
 öfvergofwö sin Gud och förlåto sig på sig selfwa/
 och sin egen Macht/ blefwo de af sina Fiender slag-
 ne och öfverwundne/ som nogsampt wijsas af Do-
 mare Boken/ Samuels och Konunga böckerne ect.
 Derföre säger Dawid i vår Text v. 8. Utan tu
 HErrre hjälper of ifrån våra Fiender/ och gör dem
 till Nam som hata of. Effer Grundspråket lyda
 Orden: Tu salvas nos ab afflictibus, som han
 säija wille/ tu gifwer of hälsa och Sallgheet/ Se-
 ger och Lycka/ tu beskydder of till Lif och Gläl/ och
 ifrån dig gode Gud kommer all vår Lycka och Wäl-
 signelse/ och fast Gud hjälper igenom medel/ så må-
 ste wi dock hjälpen tillstrifwa Gudi allena/ och sä-
 pa medh Dawid: Jagh lyfter min ögon upp till

Ps. 121. 1. Bergen/ ifrån hwilken mig hjælp kostar/ min hjælp
2. kommer ifrån HErranom/ som Himmel och Jord
 gjordt hafwer. Han skal intet låta tin Foot stin-
 ta/ och then dig bewarar han sofwer intet: Och
 denne är den bästa hjälp wi någon sin begiära eller
 bekomma kunne. Ly siunge wi i en Psalm: Alle-
 na till dig HErrre Jesu Christ/ mitt hopp/ står här
 på Jorden etc. Och denne war nu den andra
 Grundpelare till war af Gudi förlånte Seger.

Den Treble Grundpelare till Seger och Lycka
 emot Fienden är en hertons innerlig Tacksäijelse
 och Berömmelse/ som Dawid säger i vår Text: wi
 wille dageligen berömma of af Gud/ och tacka ti-
 go Rampne ewinneeliga/ wi wille dageliga (toto
 ac omni die/ hwar dag och hela dagen. Hwar på en
 Menniskios Hertta sig förlåter der på tänder man
 städze der om talar man/ och det berömmar man.
 Förlåter sig en Menniskia på jordesta och Lim-
 nelliga Ting/ så berömmar man sig der af/ der på
 tänder man städze/ der om talar man det beröm-
 mer man/ och det med prängar man på det aldra

högsta/ som man dageligen hörer/ af de fåfångellige werdzlige sinnade Glerka/ huru de berömma sig af sine store Rikedommar/ stora Macht och Myndigheet/ of sin Fågring/ Klokheet och mandom etc. Men allt fåfångt och fåfångeligt/ det kan fuller ingen måtto någon hafwa större Beröm än Konung Salomon: Om hwilken Drottningen af Egypten Arabien så talar: Allt thet jag uti mitt Land/ utaf titt wäsende/ och af tina Wijsdomb höret hafwer/ thet är sant / och tagh hafwer icke welastroo det/ till det jag är kommen/ och hafwer det med mine egna ögon seende/ och sij mig är icke helstien sagt: Tu hafwer meer Wijsdom och Rikedommar än Nyphetet får som jag höret hafwer. Salige äro tina Män och tina Tjenare/ som alltid för sig på/ och höra tina Wijsdomb etc. Men hwar är nu all hans jordiska Herligheet/ hans höga Wijsheet/ och stora Rikedommar/ det är altsammans bortof som han och self betygar. Det är allt fåfångeligt. Eccle. 1. 2.
14.

Men de sanne Christnas Beröm måste ewigt warda och det är allena Gudh/ han är det rätta Beröm som wij ewigt lofwa och priffa Sole: Som Texten/ läser of: Wij wille dageligen berömma of i Gudh och tacka tina Rampne ewinnerliga/ Se-la. Dertfore måste Gud alltid wara wårt Beröm: Ty med wår Konst/ Wijsheet/ åhra och Snålheet är alskintet bewänt/ utan idel fåfånghet och förgångelighet. Och kan man intet jordest och förgångeligt ewigt priffa och berömma/ ty det slyger bort såsom en Skugge/ och blifwer intet mehr/ men Gudh beröm lof och priff warer ewinnerliga.

Sållter nu Lärdomarne.

1. Berömligget är det at wij påminna of de Senare
Delen.
 många och store Herrans Wålgerningar/ som han of i alla Werldenes tijder bewijlat hafwer/ hwar

om den fiore Gudzmannen Moses så talas. Sänd
 Deut. 32. uppå den förra tijden alt här til/ och betrachta
 7. 16. hwad han giordt hafwer med de gamble Fäder/
 fråga tin Fäder och han skal förkunna tig/ och tine
 älska/ och the skole säga tigh/ här om talor märs-
 keliggen Moses alt in til 14. Versen/ Datild påmin-
 ner sig och Gudz Wälgerningar emot sig: Säljan-

1. Sam: 17. de til Saul: Sin Tienare wachtade sin Faders
 34. 35. 36. Fäär/ och då der kom ett Leijon eller en Biörn/ och
 tog bort ett Fäär af Jorden; då följde jag efter
 och slog honom/ och tog det utur deras Munn/ och
 då han reste sig up emot migh/ togh jag honom i
 Skägget och slog honom och drap honom. Så haf-
 wer tin Tienare slaget både Leijon och Biörn. Så
 måtte denne domstörne Philisteen wara såsom en
 af them/ ty han hafwer försmådat leswandes Gudz

Pf. 66. 19. Fäär. Item annorstådes kommer hjet hörer till
 alle i som Gud fruchten/ jag wil förtälta hwad han
 min Gläl giordt hafwer. Till honom ropade jag
 med min Munn/ och prifsade honom med mina
 Tungo/ thertfore hörer mig Gud/ och achtar uppå
 Rom. 15. min Böön. Förbensfull säger Apostel. Hwad som
 4. hälft of förestiftwet är/ thet är skriftit of til lär-
 dom/ at wi genom Tolamod och skriftenes Tröst
 skola hafwa en Förhoppning.

När wij läsa i wår helige Bibel hwad fiore
 Gudz Nåde Wälgerningar äro bewista de hellige
 Gudz Människor i gamla Testamentet: Likå så
 som den Gudfruchtige och Manhaftige Matthias
 förmante sina Söner och sade: Kläre Söner haf-
 wer Nijt om Lagen och wäger edert Nijt för wå-
 ra Fäders Förbund/ och kommer ihog hwad Gern-
 ningar wåra Fäder i sinom tid giordt hafwa/ så
 skolen i en fiore åbro förwärfwa/ rächnar så upp
 the H. Patriarchers/ Trones Fäder/ Abrahams
 och andra hellige Gudz Männers Förtröstan på
 Gud/ och der af på följande dräpelige Gerningar/
 som man kan läsa 1. Maccab: 2. a v. 50 in til v. 95.

Men så böra och wij Swea och Gudske Riksen
 och des underliggande Land och Provincier betrach-
 ta de stora Gudz Nådewälgerningar som den al-
 draghögste of och våra Fäder så nådeligen och i så
 mångfaldig måtto betedt hafwer / icke allenast i Uno-
 delig måtto som efter siet Nådelöfste genom Pro-
 pheten Zachariam låter sin Uda hwilas uehl
 Norlonden / och siet helige och reena Ord så klart
 och rikelligen Predikas hoos of / som näppligen nå-
 got Land i hela Werldene finnes / der Gudz reena
 Ord / utan såfånge Mennisklor stadgar så oför-
 falskat blifwer Predikat / och de H. Sacramenter-
 ne så rebelligen blifwa administrerade / så at wij
 hafwe Ordsal säga med Dawid : Non taliter De-
 us fecit omni nationi etc. Hwar om lag uthför-
 ligare berättar uti mina Bönedags betrachtelser.

Psalm. 6. 2.

Psalm. 147.
19.

Utan låtom of och betänkla och tacka Gudh som
 så mildeligen hjälpt och wålsignat med Lycka och
 Seger emot sine Mächtige och grymme Blender de
 fromme och Gudfruchtige Stormächtige Swea och
 Gudske Rikes Konungar / af den höge Kongelige
 ERNÖD : Gustafwanne Familjen / i Synnerheed
 Glorwördligste i Äminnelle Konung Gustaf 1. som
 medelst en sann Guddyrkan Troo och förtröstan på
 sin Almächtige Gudh / icke allenast under den grym-
 me Tyrannen Konung Christiern 2. den omilde
 och således med Gudh hjälp frälst Riklet i från de
 uthlänske Regenters Tråldom / och satt siet Riklet
 och Rådernesland uti önstellig Friheet. Utan of
 uthrånset det Nåtwilste Wärdet / och den
 Sanne Evangeliska och Apokolliska Kärnan låter
 rent och oförfalskat predikas / hwar om uthför-
 ligare skall wijfas uti min Historia Ecclesi: Rod-
 di Testamenssi

Huru Undereligen och mildeligen Herren Je-
 hoah Wålsignar / beskyddar och med Lycka och
 Seger bekrönt emot sinne margfaldige och grym-
 ma Blender : Konung Gustaf Adolf den store
 kamps

samt def dotter Drottning Christina tild
 under def Förmyndare / jämbväll och de Stoor-
 mächtigste högst Sällge i Amtnesse Konung
 Carl Gustaff och def Ewig lofwärde Herr Son/
 Konung Carl X.: hwilke förtrostat sig endast
 och allena på den stora Gudens hielp / och den
 före af Gudi Wälsignade medh den ene Seg-
 ren effter den andra.

Hwad obörlige och Dräpellige Gerningar Gud
 wijsat / igenom sin Smorde wår Allernådligst och
 Döfwerwinnelliche Konung Carl X.: Den lærer
 wara icke allena alle def Underfättare utan och
 hela wijsa Werldens Inbyggjare bekant / hwad
 öfwer och hela Werlden sig förundree / ja och
 def häftigste Flender måste def ewigt lofwärde
 Hielte Modh berömma och förundra: som i
 snunerhet wäl bekant är af def Seger sälle
 Wapen och otrolige Seger Wintinger wdt Marska
 då hans Kongl. May:z i förtrostan på Gud och
 def hielp och bistånd i sin Rättsfärdiga Säl emot
 sina Barbariske grymme och blodtörstige Flender /
 angreep Storförsten i Ryssland Peter Alexobiz / som
 war bewäpnader med Otatitjo Tusende Man / och
 i starkt och wälbefäst Trenchement / allenast med De-
 tatusende uthrötta Krigzmån / ho om öfwerwant.

Det är och ännu i friskt Minne högst bemälte
 Kongl. May:z heilige Seger och ewigt lofwärde
 Hieltemod som hans May:tt wijsat förledne Åhr
 uthi Julio med Transporten öfwer den stora och
 brusande Dünastromen / då Hans Kongl May:ts
 med lijten Macht neber lade och öfwerwant sin hög-
 modige Flende af den Sotiske Hären som hade sig
 så wäl befäst och förstankat / at en def General ut-
 lätit sig der Konungen i Swerje kunne med 20000.
 Man sig intet inrymma uti Curland: Men Gudh
 wijsse sin Macht / at Hans Kongl. May:tt med sit
 Kongl. Hieltemod wägade sin Höga och dyra
 Kongl. Person uti ädras Bahra / och lilla såsom
 Igenom

Igenom Elden och ouphör-liga Stydnes afskan-
de / och inom några Elmars tid / hela den gruf-
welige Kientlige Hären / så nederflog och förfolgede
at om Hans May:tt så hastigt färd med sig Röt-
terijet / hade såå eller ingen kunnat frälsa sig medh
Flychten. Sutu Hans Kongl. May:tt ächt i Åbo
höfledne den 19 Julii wid Cisswou i Ulla Pöhlen /
segrat det finner den Christelige Käsaren af Tackläpels-
sefestriffen. Nå wij förden skull alle Hans Kongl.
May:ts Undersätare glädla of i Gudh som wälss-
gnat of med en så Gudfruchtig / Högrättwis /
Mild och Nädig / sampt oförskrächt / frljmodig och
Lydosam Konung / of honom förlänt såsom Da-
uid / en Man effter Gudzegte Hjerda.

Nå wij förden skull troligen bibla med David: Psal. 20. 2.
Herren höre honom i Nödene / Jacobs Gud: 3. 4. 5. 6. 26.
Rampn beskydde honom etc.

Såsom alla Gudfruchtige Undersätare hugna
sig herteligen öfwer andre fromme och Gudfruchtige
Konungar; så hafwe och wij Orsak at hugna of öf-
wer wår allernädigste Konungz sanna Gudz Dyr-
kan / som der uti wisar så stora och högtberömlige
Prof / med bedlande och fastande hebba 3 Dagarne
elljula / Jämwähl och des starka Förtröstan uppå
sin Gud / som intet förläter sig på sin Krigsmacht /
Wapn och Wårjor / utan endast och allenast på
sin Gudh och des almachtige Hielp af Högderne.
Hwars höga Exempel och wij alle des Undersätare
Sola effterfölja / uti Krigstidber Sola wij fuller be-
reda of emot wåra Fiender med all Krigzrustning /
men intet förtrösta der på / utan med Hjerternes-
lige Böner anropa Gud / at han wille wälssigna
Konungen och des rättmätige Wapn / emot de
grymme och trolöse Fiender.

Och när Gudh wälssignar Hans May:tt medh
Seger och Lycko emot sina Fiender / Sola wij hjer-
teligen tacka Gudh för sine Nädewälgerntingar och
säga med David: Lofwa Herren min Siäl etc
Jens

Psal. 103. Item / lofwer Herren alla Hedningar och prissar
 Psa. 117. honom alt Gold etc. Herren den Erenlige Gudh
 wart af oss alle prissat och åhrat Ewin-
 nerliga / Amen.

NB Churwål lagh hafwer kort Tjib til Tack-
 säjelse / Dagg Arbeitet / och wille ey alerna at Book-
 tryckaren något annat Arbete tager sig före / förra
 än Hilt. Ecclesiast. yet. Tetrament. blifwer för-
 digh / lijkwål till at bectena den gunstige Läsaren /
 låter tag jempte Högmåsse Betrachtelsen och så följa
 ja / Kort Förklaring öfwer Ottesången / som den
 benågne Läsaren benågt uptaga
 wille.

Ottesångz **TEXTEN** på den Högtönsfelige Tacksäjelse Dagen.

TEXTEN.

Psal. 118. v. 22. 23. 24.

Det är skedt af Herranom och
 är ett under för wår Dgon.

Thetta är then Dagen then Her-
 ren giör: Låt oss på honom frögdas
 och glädias.

O HERRre hielp / **O** HERRre låt
 wål gå.

Erord: tages af mitt Bönedaggz Arbete och Be-
 redelsen til Bönen uti Högmåhso Prediktan till
 den Eridle dyre Bönedagen den 14. Jullij 1693.
 Jerem. 17. v. 13. 14. HERRe tu åst Israels
 Dopp etc.

Prediktan skiftas i Twå Dehlaa / Förre Dehlen
 innehåller Förklaringen / den Senare Lärdomarne.

Notum. **O** HERRre hielp / **O** HERRre låt wål gå.

Den

D En 118. Psalm är en tackfälsjelse Psalm/Utlågning
 urbl hwilken den H. Dawid berömmar
 Gudz ewiga Gødhet/ at han honom bøn-
 hörer och beskyddar för onda Menniskior/
 at han emot them troga kan: Hwar utbinnan han
 och varit en Utmålning til Christum.

V. 21. Säger Dawid then Stenen som Bygg-
 ningzmännerna förkastade / är till en Hörnesteen
 worden / tydande här med uppå vår Frelsare Je-
 sum Christum / och seer här först uppå hans diupa
 Förnedringz stånd och huru han wardt förkastader
 af första delen Judafolket / men sedan worden til
 en Hörnesteen / det är upphögder til en Konung
 och Herre öfwer Himmel och Jord / som sitter på
 sin Himmelska Fadens höggra Hand / en allmæch-
 tig och regerande Herre: Kallas en Steen eller
 Klippa: Matth: 16. En stark Grundwal. 1. Cor.
 10. 4. 1. Cor. 3. 11. Ther på Gudz Huus / som är
 hans Församling bygd är. 1. Tim: 3. 15. Bygg-
 ningzmännerna woro de Phariseer / Skriftlärde och
 öfwerste Prästerne och Judafolkets Förmån / som
 förkastade Christum / som Christus sielk uttyder:
 Matth. 21. 42. 44. Är till en Hörnesteen worden /
 som han här kallas / Item 1. Pet. 2. 4. 11. Säger
 Som en Hörnesteen uppehåller twenae wäggar /
 så äro och i Christo Jesu förente och ännu uppe-
 hålles både Judar och Hedningar. Eph. 2. 14. 22.
 Uthi Texten står: Thet är skedt af Herranom /
 nembl. at den förkastade Stenen skulle blifwa til
 en Hörnesteen / ty det hafwer Gudz Råd beslutet
 som Apostl. Petrus betygar. Ell at göra hwad tin-
 Hand och Råd tillförne beslutit hafwer / wisdore
 säger Texten: Och är ett Under för vår ögon / för
 de förhårdade Byggningzmännernes sinnes och
 förståndz ögon / hwilka elkest woro nog Skarp-
 sine som Christus wisar dem hoos Matth. Men at län-
 na och förstå Christum wara Werldennes Messiam:
 der utbinnan woro de fölanuogare än Barn / som

Christus

- Christus wisar dem hoos Matth. Texten säger:
 Matth. 11 Det är ett Under för vår ögon / näppligen finnes
 1 s. 24. något Underwård i gamla Testamentet / hwaruti
 Christus icke är afmålader / till förtigande at deela
 gamla Testamentets Prästerskapet wart en Bild
 och Afmålning till Christum Jesum. Är icke det
 ett stort Under at Jesus Christus en Sonn Wis
 och Allzmachtig Gud hafwer sig så förnedrat at
 han för oss arme syndige Menniskior antaget Men-
 niskio Hamn och oss i all ting lijf worden / undan-
 tagande Synden. Är icke det ett stort Under / han
 som hafwer Himmelen till sitt Säte / och Jorden
 till sin Fotapall / wart så arm och Gattig / at han
 Klagade / Foglarna under Himmelen hafwa nässe
 och Kästvarna Kulor / men Menniskiones Son icke
 Col. 2. hwar under han kunde luta sitt Hufvend. War
 icke ett Under at Jesus Christus / uti hwilko bod-
 de all Guddommelig fullheet lekamliga / låt sig så
 försmådas / bespottas / klypustas / hudslängas och
 ömligen dödas på Korset etc. War det icke Un-
 der at då han hafte Orsaal at låta Jordenne
 råmna och des / Blender fara med Corah / Datan
 och Abiram lefwande till Helstwert / eller låta reg-
 na Eld och Smaswel öfwer them / lla såsom öfwer
 Sodom och Somorra etc. Men i des ställe bad
 1. Pet. 3. han för dem och sade: Gader förlåt them. War
 19. 20. icke det ett stort Under / at han af egen kraft på
 Treble dagen upplådt ifrån döda / sedan neberste-
 get till Helstwert och Predikat för anderna som
 icke trodde uti Noe tijd / och der wisat sig såsom
 Jos. 3. 4. en Segerherre öfwer Synden / Döden / oc Helstwert /
 som han säger genom Propheten och Apostl. Pau-
 1. Cor. 15. lum. Tu död hwar är eln Död etc.
 55. Underligt war det / at sedan han 40 Dagar om-
 gåg med sine R. Lärjungar och andre uplyste Christ-
 ne / är han med stor Engla Triumph och många
 de heligas ifrån Döda upstånde lelamen är upfaren
 till Himbla. Underligt är och det för vår ögon /
 at han

at han på 50:de Dagen effter sin Upståndelse uppå
Pingesdagen i hafwer låtet sin H. Anda komma
öfwer sine Apostlar / Lärjungar och flere Gudfrucht-
elge Människior / som i en Sahl på Ollioberget
församblade woro / och the words alle uplyste med
then H. Anda / och begynte tala med annor Tun-
gomåhl / effter som Anden gaf them uttala.

Ett mehta stort Vnder är och det / at Gudh
utspredt sina 12 Apostlar och 70 Lärjungar /
sampt alla andra Predikanter och Lärare / at kalla
till Christi Rikskap och hans riktes Inwånare / icke
allenaft Judoar uttan och Hedningar. Men för-
sta Under blifwer för oss / när wij på yttersta Dagen
så see Jesum och heela den helga Trefaldigheet
utthi sin Gudsdomliga Härligheet / sampt alla Gudz
Barn i sin ewiga stora Frögd som Apost: säger : 1. Cor. 2.9
Intes öga hafwer sedt etc.

Så må wij alle förundra oss öfwer Gudz uns-
berliga Godheet : I denne Lijd öfwer den stora
Nåd och Barmhertigheet / som den store H. Er-
ren Gudh Zebaoth bewissat Hans Kongl. May:ts
wår allernådigste Konung / så ofta tillförne / som
serdeles i sidska Slaget medh Konungen i Pohlen
och des mächtige Håhr / både af Saxer / Polackar
och äthstellige andre Föld:Ma / som warit till tab-
let 3. Sånge flere än wår Kongl. May:ts Arme
des utan grymme och Barbariske : Så at wij
kunne berömma oss i Gudz och säya med Dabid:
Herrans Högra Hand är uphögd / Herrans högra
Hand behåller Segren : Jag skal icke döda uttan
lefwa / och förkunna Herrans Gärningar : Thet
är stede af Herranom och är underligt för wår
ögon. Item står i wår Text : Thetta är then Da-
gen / then H. Erren glör / låt oss på honom frögdas
och Glädias.

Den förste Adam hafwer oss beredt en högt be-
dröfwel. Sorgebag / då han bröt Gudz Bodb och
vortmiste Gudz Besäte och bröchte sig och alla sina

Effter

Efterkommande i ewig Rådth och Förderf / men
den andra Adam förwänt / medelst sin dyra För-
tienst och Förskyllan / samma Sorgedag / i en e-
wig Glädte och Frögedag. Så at wij i Krafft
af Jesu Christi dyra Förskyllan kunna troka e-
mot Diefwalen och heela Helfwetts Macht. Det
är fast en annor Dag / än wåre Naturlige Dagar.
Ly är Jesus self wår ewiga Gohl / ja Rättsfär-
dighetenes Gool: Då skall fullkomnas hwad Pro-
pheten säger. Herren skall wara titt Kiuus och tin
na Sorgedagar skola en ånda hafwa. Ein Gool
skall icke meer nedergå / ey heller tin Måna tappa
sitt Skeen / och tin Gudh skall tin Prijs wara.

Mar: 4.2.

Esa. 60. 19

20.

Wij hafwa och hög Orsaal tacka wår Gudh för
alla sina både andeliga och lekamliga Wålgårnin-
gar / serdeles för den herliga Triumph och Seger
wår allernådige Konung wunnet öfwer sine mecht-
lige Fiender: Ly Diefwulen hafwer utkruffat bå-
de den Trones Uffelling Konungen i Pohland och
den Barbariske Ryssen / jempte andra flere illwill-
jande och Firdz Förstörande Regenter / at de på en
gång skole anfalla wår allernådige Konungs Un-
dersåtare och Provincier / som de och på det hög-
sta sig bemödade: Men lofwat wart Herren Ze-
baoth / som gjort beras falska Rådth och Stäm-
plingar till intet / låtet dem fångas i sina egne
Snaror och i den Groop falla som de för Hans
Kongl. May: och des Undersåtare grafwet / så
wål i ohe föra Blodige Slachtingar / som och
i sidste Blodige Drabningen wid Kliskow i lilla
Pahlen öfwer hwilken / af den store Herren Ze-
baoth förlånte Segerdagen: wij hafwa floor Or-
sal att sunga med Psalmisten: Thetta är den
Dagen / som Herren gör: Låt of på honom frög-
das och Glädias. O Herre Hielp / o Herre låt
wålgå. O Herre Hielp: När Evangelisterna
med denne Orden beskriwa Soldens Frögo wid
Bråker Mannens Iatsbande i Hierusalem be-

hålla de Heber: Ordet Hosiana / för den Klus-
 lighet och Gudeliga Bemärkelse / hwilket Uth-
 tollas / Salva q^{uo}ælo såro fräls eller glöde of Sallga
 Matt: 21. 9. 15. Mar: 11. 9. Job: 12.
 13. O Herre låt wål gå eller låt lycksamliga till-
 gå / som det Heb: Ordet uthollas Gen: 39. 3.
 Ther med de önska Werldennes Frälsare framgång
 i sitt Rike / som brutelligt är wid Konungars in-
 auguration jembwål och wid Konungars Kröning-
 gar i Swea och Göttha Riken.

Sölla nu andra delen med Lärdommarne.

1. Hafwa alla Christna Mennisklor hög Ord-
 sat at loftwa och priså wår Gud för alla sina både
 Andeliga och Läkamliga Wålgärningar / i synner-
 heet / at den store Gudh skapat of efter sitt eget
 Belåte / och då wi medh wåra största Föräldrars
 Ohörsamhet och egne Synder det förlorat / hafwer
 dock Gud af blotta Nåd och Barmhertigheet Å-
 terlöft of med sin Sons Död och dyra Förtenst-
 och helgar of igenom Ordet och de heliga Sacra-
 menten / förlåter of / som bootfärdige Åro dagell-
 gen alla wåra Synder och helar of af alla wåra
 Brister och Misshandlingar / hwarföre wi böra
 tåda och loftwa den stora Gud för slika stora Nåd-
 bewålgärningar / och bedja at han sådanne Sallg-
 heck medel wille låta blifwa för of och wåre efter-
 kommande in till Werldennes Ånda.

2. Lårom wi huru nödigt och högtangelages
 det är för Underfåtare Trootinnerligen bedja Gud /
 för en Christelig öfwerhet efter Pauli Förmaning.

1. Tim: 2. Så förmanar jag nu at man för
 all ting hafwer Böner / Ålaskan förböner och Lad-
 såwelse för alla Mennisklor: för Konungar och för
 alla öfwerheet / på det wi måge lefwa uti ett ro-
 ligt och stilla Lefwerne i all gudachtighet och åro-
 lighet: Ty när Konungen och öfwerheten wål går
 så må och Underfåtare wål etc.

3. Förmanoms wi då wi böra huru underll-
 gen

gen och milbeligen Gud sin smorda / wår allernåd-
dige Konung hjälper och medh så härliga Seger-
winningar wålsignar / at wij då tillijka med hans
Kongl Maj:et och beela Krigsmachten äro bered-
de at lofwa och prisa Gud herteligen och troll-
gen / hwat om i Högmåsse Prediklan:

4. Effter Bönen är en så högnödig ting som
Gud of sielf befaller bedja Psal. 50. 9. 15. åkalla
mig i Nödenne / så wil jag hjälpa dig / så skal tu
prisa mig. Matth. 7. 9. 7. 8. Beder och eder skal
warda gifwet / söler och i skolen finna / klapper och
eder skal uplåtas. Ly then som beder han får / och
then som söler han finner / och honom som klappar
warder uplåter. Så skolom wij utan återwåndo be-
dja Gud / medh trogna och bostfärdiga Hiertan /
huru wår Bön skal wara fått / om wij skole bödn-
hörde warda / det wisa föllande Verker.

Ut tua pertingat / penetretque precatio Coelum
Corde sit ex puro, sit pia atque frequens.

Och när Bönen är således bestoffat / så säjter
Augustinus.

Mira virtus orationis, quæ illuc intrat ad De-
um, quo caro pervenire nequit.

Wij slutom wår Ottesåwaz Lad:åijesse Predik-
lan med den wifaste ibland Konungarne i Reg: 8.
57. 58. H Erren wår Gudh ware medh of / såsom
han warit hafwet med wåra fäder / han öfwergif-
we of lde / och tage lde handena bort ifrån of.
Till at böya wår hierta till sig / at wij måge wan-
dra i alla hans wågor / och hålla hans bod / sedes
och råtter / som han wåra fäder budit hafwet.

Öf Konungen lyko och saligheet / of allom till
frjhd och fromma: O H Erre Gud / som sielf wål
weet / hwad of kan bäst belomma. Hans anslag låt
allesfåd: framgåå / tilgh till lof / Pris och Åbra / låt
lykas hwad han står upå / alt både när och
ferre / thet bedie wij tilgh / O H Erre.

SOLI DEO GLORIA.